

Selmeczbányai Hetilap

VEGYES TARTALMÚ HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is címzendő.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.
Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

A városi jövedelem fokozásáról.

E cím alatt e lap 35-ik számában megírtuk, hogy a város jövedelmét teljesen lehetne fokozni, ha a regále- és fogyasztási adó kezelését a város saját háztartásába venné. Ugyanakkor felemlítettük, hogy a város más jövedelmi forrásairól és gazdasági rendszeréről még értekezni fogunk.

Most tehát a város egyik legnagyobb jövedelmi forrásáról, a városi erdők kihasználásáról akarunk szólni.

Tudvalevő dolog, hogy a városunk szabad tulajdonába átment, annakelőtte ugynevezett rezervált erdők a felsőbb helyen is jóváhagyott üzemterv szerint lesznek értékesítve, még pedig jelenleg akként, hogy a Popper céggel megkötött szerződés értelmében Selmecz- és Béalabánya tulajdonát képező erdőkben kihasználás alá kerülő összes épület- és műfát tövön, törzsenként, az egyes kihasználás alá kerülő osztagokban a városi erdőmester által kijelölt famennyiséget bizonyos szerződésileg meghatározott árban e cég veszi meg.

Természetesen mentől több a fa átvétel, annál nagyobb a város jövedelme; csak hogy a kijelölés és erdőhasználat a megállapított üzemterv szerint tartozik megtörténni és ezáltal a netalán nagyobb mérvű kivágatás korlátozva van; mert hiszen, ha ez nem így volna, és különben is a racionális gazdasági elvek ezt meg nem követelnék, akkor megtörténhetnék, hogy a városi erdők gyors kivágatásával néhány éven keresztül óriási jövedelemre tenne szert a város, de elvesztené, talán nem örökre, hanem beláthatatlan hosszú időkre azon nagy tőke jövedelmét, mely nagy tőke erdeinkben fekszik és melyet csak mérsékelt kamatozásában szabad kihasználunk.

Ez időszert a városnak évenként az erdők kihasználásából majdnem 60.000 frt évi bruttó jövedelme van. Ezen összeget a Popper-cég fizeti és ez összegben benn nem foglaltatik a különféle tüzi és fekvő fa után járó aránytalanul kisebb jövedelem.

Régi elvünkhöz hiven újból azt valljuk, hogy az erdők kihasználásánál is — ha csak lehetséges — fokoz-

tassék a város jövedelme; ámde csak az esetben, ha e jövedelem évek hosszú során át a teljesen biztosított stabilitás jellegével fog birni; mert e vagyonunkat netalán látszólag rövid időre nagyobb nyereséget föltüntető kísérletezéseknek kitenni semmiféle szín alatt sem szabad.

Inkább legyen az évi jövedelem valamivel kisebb de biztosított, mintsem hogy tán uszorás kamatot huzzunk, de azzal egész tőkénket is megkockáztassuk.

Igen, mi is és újból kívánjuk ez időszert sok igénynek eleget teendő városunknak, hogy az erdő jövedelme is — ha csak lehetséges — fokoztassék, de mint fentebb mondtuk, csak az esetben, ha e jövedelem állandó voltára a kellő garanciák megvannak.

A legutóbbi közgyűlésen fölszólalások történtek e tárgyban még pedig oly értelemben, hogy ha az erdők kihasználása iránt megkötendő szerződést nyílt versenytárgyalás előzné meg, akkor a város nagyobb jövedelemre tehetne szert, mint most és mint a közeljövőben, ha a Popper céggel kötött szerződést 10 esztendőre meghosszabbítja.

A Popper-cég jelenleg a neki kijelölt és felkötött fáért tömköbméterenként vastagsági különbség nélkül

- a) fenyőfáért 3 frtot,
- b) tölgyfáért 5 frtot,
- c) szil, kőris és juharért . . 3 frt 55 krt fizet.

Első sorban is tehát igen sok függ a kijelöléstől, mert ha csupa nagy, szép szálfák lennének kijelölve, ami azonban éppen az ellenőrzött üzemtervek miatt nem lehetséges, akkor a Popper-cégnek a fenti árak mellett óriási jövedelme van. De ha a fakijelölés úgy megy végbe, miként ez most történik, akkor a fenti árak mellett, ha a vállalkozó, mint hiszen az természetes, hasznot is húz, de a város mint tulajdonos sem jár rosszul.

Fontos és mérvadó feladatot teljesítenek tehát e fakihhasználás körül az erdőmester és annak közegei, mert mint újból hangoztatjuk, a döntésre szánt fák kijelölése ugyszólván a legérdemlegesebb tényezőjét képezi annak, hogy e szerződést mily előnyösen aknázza ki akár a város, akár a bérlő.

A vára kozás különben hosszú perczein, a sör-, bor-, szivar megszerzésének nehézségei könnyen átsegítettek.

S ismét új vonat érkezett! új csoportok csatlakoztak a főcsoporthoz! az elszállásolási jegyek szétosztása újra megkezdődött, — s ismét fel kellett szállani a vonatra, — mely Rimaszombatra volt szállítandó a százhuszra felszaporodott társaságot!

A vonat megállapodik! Óriási néptömeg zajos éljenzése, üdvözlő beszédek fogadják az érkezőket s mindenki kocsira száll.

Helvenkét kocsit szállítja be a felbogarozott városba a bányász-egyesület érkezett tagjait, — s elcsendesül minden!

Este kilenc óraker újra élénk a város! Az ismerkedő estély veszi kezdetét. — A kaszinó helyiségei csakhamar megtelnek! — A Rákóczy induló hangjai felzendülnek: — Dr. Wekerle Sándor és Gr. Teleki Géza érkezését jelentve.

Az ismerkedés barátságos hangulatban csakhamar kezdetét veszi s későre járt az idő, midőn a másnapi komoly munka intő szava szétosztásra kényszeríti a vig társaságot.

A gyűlés lefolyásáról mit mondjunk!? — Szép volt! nagyon szép! Szellemi nivója magas volt! S szép volt a bányász-jelvényes hölgykoszoru, mely a megyeház pompásan feldiszipított és zsufolásig megtelt termének karzatairól, a tanácskozó idegenek örvendező csoportjára letekintett.

Gyűlés után az obligát fényképezésre, erre pedig a diszebédre került a sor.

A Szécsényi-kert fedett táncz helyiségében hosszú,

Ismerve pedig erdőmesterünk szigorú kötelességtudását és mindkora tapasztalt azon iparkodását, hogy a város érdekeit, a hol csak lehet, védje és óvja és tudva, hogy őt is ellenőrzik a számvévség és a polgármester által kiküldött más szakközvegek is, nem hihetjük, hogy az erdők eme kihasználásánál városunk érdekei kelleg megvédve ne lennének.

A Popper cég eddigelé a várossal kötött szerződésben elvállalt kötelmeinek eleget tett, kivéve talán azon egy szerződési pontozatot, amely így szól: „A vágásokba vezető s netán szükségesnek mutatkozó utakat a város által kijelölendő helyeken és irányban a vevő saját költségén készítetteti.” — Hej, mert bizony ezeket az utakat jobban kellene ellenőrizni és a Popper-céget kényszeríteni arra, hogy e szerződési pont értelmében azokat helyreállítsa.

A Popper-cég tehát annyiban kipróbált szerződő fél, a mennyiben az eddig fenállott szerződési viszonyból fenakadások nem merültek fel, sőt a hol csak lehetett a cég városunkkal szemben üzleti szempontból mindig előzékenyen viselkedett.

Mindez azonban nem zárja ki, hogy ne akadhatna egy másik, ugyanily garanciákat nyújtó és a városnak nagyobb jövedelmet biztosító cég is, mely mint vevő kötne szerződést városunkkal.

Különben polgármesterünk is oda nyilatkozott a legutóbbi közgyűlésen, ha ilyen garanciákat nyújtó és nagyobb jövedelmet biztosító szerződő fél akad, akkor a tanács maga is fogja indítványozni, hogy ezen ügyben versenytárgyalás tartassék.

Bármint legyen is azonban, e kérdésnél igen elővigyázatosan és hideg megfontolással kell eljárni és minden esetre, a város jövőjét is szem előtt tartva, egyenlő ajánlatok között a már kipróbált Popper-cégnek előnyt adni.

Különben még több mint két esztendei időnk van, míg a mostani szerződés lejár és így indokolatlan a nagy sietség.

A város mezőgazdasági rendszerét legközelebb fogjuk tárgyalni.

„Selmeczbányai Hetilap“ tárczája.

Bányászok vándorlása.

Megindultak a hosszú kocsisorok mind ama városokból és ipartelepekről, hol a bányászat szent jelvénye, az ék és kalapács, dominálja a helyzetet; s minden vonat bányászokat és kohászokat szállított a bányászok ez evi Mekkájá, Rimaszombat felé.

És megérkezett Fülekre egy díszes vonat, mely a bányászok és kohászok illusztris főembereit, Dr. Wekerle Sándort, Gr. Teleky Gézát, Hülli Józsefet stb. hozta.

Hallották volna csak azt a lelkes éljenzést, látták volna csak azt a sok örömtől sugárzó arcot, melylyel az egyesület védnökét, elnökét fogadta a bányászok lelkesülő tábora.

A vonat tovarobogott, hogy Feleden csakhamar megállapodjék! Az első meglepetés itt érte a kirándulókat. Rimaszombat rendező bizottsága már itt fogadta szívesen látott vendégeit.

Az első dikció; az első köszönő szavak itt hangzottak el; és érdekes volt, midőn az elszállásoló bizottság elnöke: Badiny Gyula főkapitány, üdvözlését Dr. Wekerle Sándorhoz intézte, — ez pedig szerényen a háttérbe vonulva, Teleky Géza grófra háritotta a válaszáadás kötelezettségét.

Az üdvözlést a bányászok; a köszönetet a bizottság éljenzele meg s az egész társaság egy az álmási épület mögött meghúzódó kerti helyiségbe vonult vissza; hol már előre egy falusi cigánybanda el volt helyezkedve.

feldiszipított asztalorok várták az érkezőket s kétszáz-nál többen voltak, kik a teritékek mellett helyet foglaltak. Tizenhárom toaszt hangzott el, magasabbra és magasabbra fokozván a lelkesedést.

A társaság, a társalgás fesztelenségét legjobban illusztrálja ama kis epizód, mely dr. Wekerlével és Teleky Géza gróf elnökkel megtörtént.

Az étkező helyiséggé átalakított kerti táncz helyiség főbejárata előtti teret sűrűn ellepte a nagy közönség, lesve és várva az elnök főemberek távozását, hogy itt is megismételje azt a lelkes óvációt, melylyel Rimaszombat lakossága az egyesület magas védnökét mindenütt fogadta, mindenütt kísérte; de a várakozás most az egyszer kárba veszett, mert dr. Wekerle, kíséretével a főbejárást mellözve, egy mellék-ajtón távozott, azaz távozott volna, ha lelkesülő bányászaink egy kis csoportja telt pohárral, ékes dikióival fel nem tartóztatja és hangos éljenzésével el nem árulja.

Milyen volt a bál, a táncz mulatság? ezt kérdezték tőlem már sokan s e kérdésre nem tudok felelni. Kápráztató volt ott minden! nagyszerű volt, azt mondhatom s hogy ez igaz, bizonyíthatják sokan a nem éppen egészen fiatal bányászok és kohászok közül is, mert bizony, — mi tagadás benne, — sokan közülök tánczra perdültek s magyaros jókedvvel járták a csárdást kivilágos-kiviradtik.

Hogy kik tánczoltak oly jó kedvvel, nem árulom el! mert bizony mondom, baj volna sok különben csendes bányász-kunyhócskában, itt Selmeczen meg Tarjánban, meg másutt! Nem árulom el, mert még azt is meg találnák kérdezni tőlem, hogy kik, minők voltak a tánczosnék? s, hogy e kérdésekre felelhes-

Fővárosi levél.

Budapest, 1897. szeptember 22-én.

Manapság, midőn az ember oly sűrűn olvashat vasuti szerencsétlenségekről, szinte megkönnyebbülnek érzi magát, ha már leszállhat arról a továbbító alkotmányról, melynek lova olyan furcsa valami, hogy vizet iszik s tüzet eszik rá.

Csekélységem is már várva várta azon percet, melyben a központi pályaudvar aszfaltjára leléphet. Végre itt vagyunk!

A mint kiértem az indóház előtti térre, szinte megvakított az a mindenünnen felragyogó fényár, mely az ünnepi díszöltött fő- és székvárost elborította. Az a sok, a szivárvány minden színében pompázó villamos lámpa mint megannyi drágakő ragyogott itt is, ott is, mindenütt. A reflektorok váltakozva hol ide hol oda vetették a hatalmas sugáryalábokat; a Duna partja végig, a hidak, a hajók, az mind tündéri fényben tündökölt; a virágokból és lombokból ivezett diadalkapuk alatt pedig hullámozott a tarka népsereg, még eltelve az imént távozott hatalmas fejedelem, a német császár, villamröppenéssel hirre kapott beszédének lélekemelő hatásával.

De minek is irom én azt le!

Sokkal hivatottabb tollak ecsetelték már a napi lapokban a lefolyt ünnepeket, melyek nemzetünk történetében tán lényeges forduló pontot jeleznek.

Még szerdán, e hó 23-án sem vetette le díszét a főváros; az ünnepi hangulat még akkor sem oszlott el.

Nagyon természetes, hogy a gyarló ember ily mozgalmak közepette meg is szomjazik s be-betér Gambirinusnak szentelt valami csarnokba s a habzó sörös pohár mellett fájdalmasan gondol egy városkára ott fenn a hegyek között; fájdalmasan, mert a mit ott sörként fogyasztatnak a jámbor halandóval, az körülbelül úgy viszonylik a fővárosi sörhöz, mint a korponai három emberes karcos a jóféle badacsonyihoz.

De a mellett mégis hálátlan népség az a budapesti; szidja a vezetéki vizet s ha mikroskoppal felfedez benne néha valami apróságot, már kigyót-békát kiabál; hát azután mit szólunk mi selmecziek?! Hiszen akkor nekünk már régen valóságos revolúciót kellett volna előidézniük a vízbéli mizeriák miatt; ezekre gondolva, önkénytelenül felfohászokunk: „Oh vízvezeték, jöjjön el te országod!”

De hiába fohászokunk; mert meg vagyunk írva a sors könyvében, melyet ott minálunk Selmecezen város tanácsi határozatnak neveznek, hogy vízvezetékkel talán csak unokáink kapnak, — ha kapnak.

Bizony nem jó sokat hasonlítani hegyi fészünköt a büszke fővárossal, melyet pedig annyira szeretnének majmolni. Az ellentét nagyon is éles. Itt Budapestén fény és tisztaság, ott minálunk — hiszen tudjuk és látjuk mindennap — a nyílt utcára levezetik a moslékos vizet; csak tessék például a városi vígadó felől a Steingrubenbe felkapaszkodni, ott mindjárt a második ház az utcára néző kertjéből bátran és nyíltan kinyulik a csurgató facsatorna, igen kellemetlen és rosszszagú zuhanynyal fenyegetve a gyanutlanul arra

sek, aranyténtába mártott gyémánttollal, s oly sok szépet oly sok szépről kellene írnom, hogy . . . bizony baj lenne belőle.

De hát megvirradt! búcsúzni kellett! *Barna* bácsi kommandírozta a kocsikat, — s *Borbély Lajos* vezérigazgató átvette a vezérlő botot és elvitt a vas birodalmába, Likérre. Likér-Nyustya állomáson felbokrétázott, felbogozott lokomotívot fogtak a bányászati vonata elé, s bevitték őket a Likéri vasgyár dialkapus bejáratához, hol a fogadtatást a gyár megtekintése követte. A program egy pontját az élmező helyiség megtekintése képezte; — s, ha őszinték akarunk lenni, — be kell vallanunk, hogy ez intézmény páratlan berendezése, (a csapon álló sörös hordók) — a házi gazda páratlan gondossága, igen kellemesen lepte meg a gyár tanulmányozásától kifáradt kongresszistákat.

Hogy az élmező megtekintése után mi következett, talán felesleges is mondani! Pezsgők durrogása bányász-zenekar trombitáinak harsogása kísérte ama pohárköszöntőket, melyek a likéri vasgyártelep parkjában, külön e czéla felépített, gyönyörűen feldíszített építményben felállított asztalok köré csoportosult százhuszfényi társaság élénk tetszésével találkoztak.

Asztalbontás után, ismét Rimaszombatira tért vissza a társaság, hogy a búcsupohár kongó csengése között mondjon „Isten Hozzád”-ot azoknak, kiktől oly nehéz volt a búcsúzás, „Kiktől oly szép volt az élet.” S ismét megvirradt s *Barna* bácsi a vasutára vitette mindazokat, kik oly szívesen maradtak volna s *Schröder* vasgyárigazgatónak adta át őket, hogy vigye vezesse el oda, hol örök jég között oly meleg szívek dobognak.

Dobsinára taraczkok durrogása között huszonkilenc kocsin vonult be a társaság; rövid időzés után Coburg

menőt. Az Iparos-utcában pedig még sokkal gyanúsabb folyadékok képeznek fekete kátyukat. Az ott Selmecezen meghonosult sötétségről nem is beszélek.

Viszont el kell ismernünk, hogy Selmecezzel sokkal idillikusabb és türelmesebb, mint Budapest; mert míg itt a tágabb jelentésben vett belvároson keresztül egyáltalában nem és az arra kijelölt utcákon is csak a kora reggeli órákon át szabad marhákat (négy lábúakról beszélek) hajtani, ott Selmecezen fényes nappal, a legélénkebb forgalom idejében is akár hányszor terelnek teheneket, ökröket, bikákat, mi nagyon érdekes látvány az uri fogatok és gyalog járó-kelők mellett, kik nem egyszer kénytelenek a falhoz lapulni a bögő jószág szarvai elől.

Ez mind igen szép s nagyban emeli a közbiztonságot; amellet hozzászoktatja az apró iskolás gyermekeket a veszélyekhez s alkalmat nyújt nekik magukat bikaviadori ugrásokban s kitérésekben kiképezni és gyakorolni, mi nagyon hasznos tudomány, mely nélkül az a fiatal suhanc a minap bizony igen behatóan érezte volna az öt üldöző három éves üszöcske hegyes szarvait, melyek elől végre a vígadó istállójában talált menedéket.

De hát én itt pelyvát lapátolok, pedig okosabb lesz a mesés szépségű New-York kávéházban feketézni, hol, higyjék el uraim, a fekete kávé igen jó és olesó; nem drágább, mint minálunk, Selmecezen.

De talán már sokat is firkáltam össze, igentisztelt Szerkesztő ur! Berekesztem soraimat azon szivdobogató gondolattal, hogy néhány nap múlva viszontlátom Selmecezzel város idillikus tisztaságát, este és éjjel tündériesen kivilágított utcáit s újra ihatom fölséges vizünket.

KÜLÖNFÉLÉK.

Napirend 1897. szeptember 26-án.

Naptár: Vasárnap, szeptember 26. — Róm. kath. és prot. Juszt. — Görög-orosz (szeptember 14.): Ker. f. — Izraelita: 28. Nezávim. — Nap kel: 5 óra 38 perczkor, nyugszik: 5 óra 32 perczkor. — Hold kel: 5 óra 26 perczkor reggel, nyugszik: 5 óra 3 perczkor délután.

Vasárnap nagymise a Nagy-boldogasszonyról nevezett templomban 9 órakor reggel német egyházi beszéddel.

Nagymise a Szent-Katalin templomban 8 órakor reggel, tót egyházi beszéddel.

Az ág. ev. templomban reggel 8—10-ig tót, 10—12-ig magyar isteni tisztelet.

A polgári lövöldén lövészet, kezdete délután 1 órakor.

— **Személyi hírek.** *Farbaky István* orsz.-gy. képviselőnk Budapestről, hol a német császár fogadtatási ünnepélyén, különösen az udvari estén részt vett, városunkba érkezett. — *Kachelmann Farkas* kir. bányatanácsos, kohóügyi előadó, *dr. Kapp Jakab* és *dr. Tandlich Ignác*, tb. főorvosok, *Kuti István* alkaptány, városunkba visszaérkeztek. — *Sóltz Vilmos* főbányatanácsos és *Litschauer Lajos*, a „Bányászati és Kohászati Lapok” szerkesztője, Budapestre utaztak, hogy részt vegyenek azon küldöttségben, mely a bányászati és kohászati kongresszus által veretett ezüstérmét fogja Lukács László pénzügyminiszternek átadni.

főherceg ő fensége ujonnan létesített kőtélpályája főállomásának megtekintésére került a sor. A komoly munkát itt is vig pohárcsengéssel fejezték be a kirándulók; — s friss erővel, megújult kedvvel vonult tovább a társaság, — az éj sötétjébe burkolt, de annál regényesebb Straczenai völgyön át a jégbarlanghoz.

Itt fűtött helyiségek várták az érkezőket s hálás éljenzés közönte meg a vendéglátó házigazdák gondoskodását.

Az est vidám hangulatban, hegedű- és énekszó mellett tellett el. — A hegedű szépen szólott; de még szebb volt az ének! Ki énekelt? Nem lehet megmondani, — mert bizony baj lenne belőle.

Reggel a jégbarlang megtekintése, a straczenai völgy bebarangolása; délbén Dobsina város díszbédje volt a programmon.

Délután két órakor bekövetkezett az apostolok oszlása.

Egy huszonkét főnyi kis csapat, a lelkes vezér, *Schröder* vasgyárigazgatóra bizta magát továbbra is, s hol kocsira, hol bicskára, hol négyfogatos szénászekerre felkapaszkodva, — a Garam forrásához, s innen a folyócska mentén kanyargó uton Pohorellára igyekezett.

Pohorellán ismét a gyárak megtekintésével kezdődött, ismét lakomával végződött a program. S minő lakomával? Lakoma után tánc volt! tánc után, — lakoma, s így tovább, kivilágos- virradtig. S evvel vége volt a szép napoknak! Isten áldja azokat a jó embereket a Rima-, a Sajó és a Garam mentén!

Adjá az ég, hogy talán egyszer viszonzhassuk mindazt, a mit értünk tettek.

Jó szerencsét!

— **Kinevezés.** Mint hiteles forrásból értesülünk, főispánunk *Chauer Ottó* városi főpénztárost városi számvevővé nevezte ki s ezzel a város közóhájának tett eleget. Az új számvevőt őszinte szívélyességgel üdvözljük újabb állásában.

— **Valkovits Károly selmeczi kir. közjegyző 50 éves jubileuma.** Valkovits Károly közjegyzőnk legszűkebb családi körében, szerényen, — amint hogy mindig a szerénység jellemezte és jellemzi most is e puritán jellemű, derék férfit, — mult vasárnapon, e hó 19-én ünnepelte 50 éves jubileumát annak, hogy a közpályára lépett, hogy ügyvédi diplomát nyert. — A szép ünnepélyen neje kívül, kivel oly boldog házasságban él, csak gyermekei, unokái és legközelebbi rokonai vettek részt. Ha városunkban előbb kitűdött volna ezen örömnappal megünneplése, az esetben — biztosan mondhatjuk — minden oldalról üdvözölték volna. Hiszen ő mint ügyvéd, mint városi jegyző, tanácsos, főbíró, kir. törvényszéki bíró és mint kir. közjegyző mindenki előtt páratlan, hivatalos ügybuzgalmával, kötelességtudásával és véghetetlen tiszta jellemével feltétlen tiszteletet és közbecsülést vívott ki magának. Legyen ez neki nagyobb elismerés, mint bármily más, mint minden szerény embertől, tőle is eddig elvont, külsőségekben nyilvánuló elismerés. Azt hisszük, hogy nemcsak városunk, de egész vidékünk lakosságának osztatlan érzelmeit tolmácsoljuk akkor, amidőn igaz szívből kívánjuk, hogy a mi derék közjegyzőnket boldogító családja körében az Egek Ura sokáig éltesse! — Valkovits Károly régi, selmeczi patricius család ivadéka, született 1824. évi december 28-án Selmecezbányán, ahol a gymnasiumot is végezte. Anyai nagybátyja, *Lajcsák Ferencz* nagyváradi püspök öhajára a papi pályára lépett, utóbb azonban a theológiát ott hagyva, jogász lett. Jogi tanulmányait a nagyváradi akadémián végezte. Daruvári kincstári ügyésznél patvarizált. 1847. évi szeptember 10-én ügyvédi oklevelet nyert, melynek elnyerése után a debreczeni kincstári ügyészségnél mint fogalmazó szolgált, majd 1849. évi december havától kezdődőleg felváltva mint városi aljegyző, jegyző, tanácsnok, ügyész s városi főbíró szolgált szülővárosát. A forradalomban mint nemzetőr vett részt; a Bach-korszakban mint ügyvéd tartotta fenn magát. 1871. évben a selmeczi kir. törvényszékhez bírónak neveztek ki s e törvényszék feloszlatása után, 1875-ik évben kir. közjegyzővé neveztetett ki, mely minőségben mind ez ideig működik.

— **Díszes esküvő.** F. hó 23-án lépett házasságra *Bogsch Aladár*, zólyombrezói vasgyári segédmérnök, *Urbán Amália* kisasszonnyal, néhai *Urbán Miklós*, Kóburg herceg uradalmi főerdész és neje, szül. *Arthold Karolin* hájos leányával. Tanuk voltak: *Arthold Géza* városi tanácsos és *Chauer Ottó* városi főpénztáros. A fényes lakodalmi menet több kocsin hajtott az anyakönyvi hivatal elé, mely hivatalban *Krausz Kálmán* kir. anyakönyvvezető előtt kötötte meg a fiatal pár a polgári házasságot, melyet az egyház áldása követett az ág. ev. templomban. Ugy *Krausz Kálmán*, mint *Händel Vilmos* főesperes is szívreható beszédet intéztek a könynyekig meghatott fiatal párhoz. — Az esküvőt az öröm-

A hárfás leányka.

Írta: Váczy István.

Mintha úgy pottyant volna a földre, nincs multja, senki nem ismerte. Anyja néha-néha beszélt valamit, mintha szerető atyja is lett volna, kit réges-régen ártatlanul ítéltek halálra. Az volt a hiedelem, hogy ő ölte meg *Zsigrai Dénest*; és ez elég volt a megvetésre, a körülményekkel keveset törődtek.

Zsigrainak gazdatisztje volt a boldogult. A birtokos beleszeretett a gazdatisztje gyönyörű feleségébe. Egy alkalommal a gazdatiszt nagyon megszorult pénz dolgában. Két gyermeke egy napon hagyta el az életet. Temérdek áldozatba került a betegségük, mert mindketten szerették őket végtelenül, mindenüket rájuk költötték, csak ha megmentheték.

— Asszonyom, hallgasson meg, ígérem, minden adósságukat kifizetem, férjének évi fizetését emelni fogom, ellenesetben maguk lássák!

Ezzel az ajánlattal lepte meg egyszer *Zsigrai* a hí asszonyt, férjének távollétében. De ez utálattal fordult el a férfitől, aki becsületén ily gyalázatosan akart foltot ejteni.

— Ott az ajtó! — ejté ki dühösen, nem törődve azzal, hogy kenyéradójával áll szemben. — Takarodjék, különben . . . nem birta tovább folytatni, a méreg anynyira elfogta.

Léptek zaja hallatszott. *Zsigrai* sietve távozott. Ahogy a szoba ajtón kilépett, gazdatisztje jött szembe. Ez udvariasan köszönté, mit ő azzal viszonzott: Hivatalos ügyben kerestem, most nincs időm, majd máskor megbeszéljük!

Az asszony meghallván férjének hangját, sietett

anya házában gazdag lakoma követte, melyen Händel Vilmos, Krausz Kálmán, Chauer Ottó és Urbán Gyula, a menyasszony fivére mondottak szép felköszöntőket. A fiatal pár még az nap délután elutazott.

— **Előléptetés.** *Schmidt Nándor*, selmeczi bányaigazgatósági kezelő-tiszt, kezelési vezető-tisztté léptetett elő. Őszintén gratulálunk e derék, ügybuzgó tisztviselőnek, kiérdemelt előléptetéséhez.

— **Rendőri hírek.** *Elvesztett óra.* F. hó 21-én délután a Szentháromság-térről a Rózsa-utcán át, séta közben egy urnó elvesztett egy kettős fedelű, remontoir arany női zsebóráját. A becsületes megtaláló 5 frt jutalomban fog részesülni. Jelentés a rendőrkapitányi hivatalban teendő. — *Két százat elvesztett.* Joerges Á. gyakornokát a múlt napokban póstára küldte két darab százassal, melyet ez utközben elvesztett. A megtaláló illő jutalomban részesül. — *Találattott egy liba,* melyet az igazolt tulajdonos a kapitányságnál átvehet. — *Hüttlen cseléd.* Winterstein Bernát, a városi vígadó vendéglősének zsarnóczaai illetőségű, Maruska Flóra nevű cselédje, f. hó 22-én megszökött és cselédkönyvét is magával vive, különféle ruhaneműeket, női ingeket, kötényeket, pecsétnyomót W. B. monogrammal és körülbelül 15 frt készpénzt ellopott. A nyomozás erélyesen megindított. — *A pálinka.* Debnár János klingertároi bányamunkást szállította be f. hó 24-én éjjel a rendőrség a kapitánysághoz, aki már egy hete iszik s zavarja a szomszédok nyugalma, verekedvén, törvén-zuzván mindent, ami keze-ügyébe került. A vallatás megint azt igazolta, hogy a pálinka vadította meg a szerencsétlen embert, aki most a hűvösön elmélkedik elkövetett tettei fölött.

— **A Selmecz és vidéki r. kath. tanítói kör** rendes évi közgyűlését f. hó 30-án, a jövő csütörtökön, Hegybányán tartja meg Litassy János plébános, ker. főesperes vendégszerető meghívása folytán. A tagok nagyon érdeklődnek a gyűlés iránt s valószínűleg sokan fognak azon részt venni.

— **Jubileum.** Az érdemes jubiléumok között az idén méltó helyet foglal el lyceumunk kedvelt tanára *Micsinay János*, a ki még bácsinak sem nevezhető, mert az ifjabb nemzedék közt foglal ő mindig helyet, ott is a zászlóvivő. Az ideai iskolai évvel töltötte be tanári működésének 25-ik és életének 50-ik évét, a mely időből Aszódon 14 évet, mint igazgató és 11 évet helyben, mint tanár töltött el. Ugy halljuk, hogy a kedvelt tanárt tantársai, az ifjúság és tisztelői meg akarják tisztelni azzal, hogy ünnepélyt rendeznek és kifejezik iránta érzett szeretetüket és tiszteletüket. Ad multos annos!

— **Az ideai gyakorló orvosi szünidei tanfolyam** Budapesten az ország minden részéből összesen mintegy nyolczvan gyakorló orvost számított hallgatói közé; ott volt Dr. Kapp Jakab is, városunkból, ki ama tanfolyamról igen elismerőleg nyilatkozott. Az orvosi, kivált műtői tudomány legújabb vívmányai lettek ott bemutatva s elsajátítva, s így alkalmuk nyílt a gya-

elére, ki látva felindult arcát, magyarázatot kért. Elmondta, ami történt.

Férje magánkívül rohant a szobába, lekapta a falról vadászfegyverét s mit sem törődve nevének rimánkodásával, a kastélyba rohant. Zsigrai észrevette az ablakból s rosszat sejtve, eltorlaszolta az ajtaját. Nem sokat használt ez, csak annyi előnnyel szolgált, hogy pár perczel később találta a bosszuálló férj halálos golyója. A zajra, az ur kiabálására előrohanó cselédék már későn érkeztek.

Ez volt a büne, ha bűnnek lehet mondani. Elég az hozzá, ezért került az akasztófára! Nem ő volt az első, se az utolsó, akit, a körülményeket is tekintetbe véve, igazságtalanul ítéltek el s fognak elítélni.

Egyetlen leánykaja akkor még oly kiesike volt, minderre nem is emlékezhetik. Mit is értett ő akkor a zúrvarból? Csak azt tudja, hogy a faluban mindenki gúnyolta azért, mert apját felakasztották. Édes anyja nem is maradhatott benne sokáig, kiűzte az emberek ferde pillantása, meg a szégyenérzet, mert azt is hazudták róla, hogy nem tisztá a dologban, mocsok van a becsületén.

Világnak ment, mikor már fogytán volt a csekély pénzecske, mit eladott egyet-másért adtak, csak annyi időt töltve egy helyen, míg valami munkát kaphatott. Bizony ez nem tartott soká, a gonosz nyelvek ide is, oda is elhozták a hirt. Beteges is volt, megtörte a fájdalom, hát nem szívesen alkalmazták. Utolsó filléreire egy hárfát vett; valamikor, a régi jó időkben, kedvteliséssel pengette hurjait.

Most már nem kértek tőle cselédkönyvet, nem tudakolták, hovávaló? nem törődött vele senki, ha a kapu alján néhány énekkel alkalmatlankodott. Legfeljebb is tovább küldték; azzal, hogy pár krajczárnyi adomány talán az éhenhalástól mentené meg, keveset gondoltak az emberek.

korló orvosoknak, a haladt tudománnyal egyenlő színvonalra emelkedhetni. Dr. Kapp Jakab nyomán azon ránk selmecziekre nézve bizonyára örvendetes hirt is közölhetjük, hogy Hüttl József nyugalmazott miniszteri tanácsos, volt selmeczi bányaigazgató egyik fia, Dr. Hüttl Hümér, nem csak kitűnő műtőnek, de egyáltalán az egész ország második műtőjének van elismerve, mi nagy szó s fényes jövőt ígér a még fiatal orvosnak, kit bizonynyal városunk barátai közé számíthatunk; hiszen jól visszaemlékezünk innét távozó apjának, ki annyiszor kimutatta városunk iránti jóindulatát, s a kire oly sokszor emlékeznek vissza mind azok, kik városunk közügyei iránt érdeklődnek, ama biztató szavaira, hogy a mint ő szívén viselni fogja mindig városunk javát, úgy két derék fiába is beoltja a városunk iránti szeretetet, az annak java iránti meleg érdeklődést.

— **Lövészet.** A múlt vasárnapon, szept. 19-én tartott lövészet igen szép eredményt mutat föl, mert 390 lövéssel 538 körengység találtatott, még pedig 1 szöglövés és 20 négyes. Az első díjat Fiedler Gyula, a másodikat Seidel Ágoston nyerte el. Négyeseket lőttek: Friebert Ferencz 4-et, Seidel Ágoston 7-et és Fiedler Gyula 9-et.

— **Mit hozott Márkus Zsiga Tatáról** cím alatt a „Budapesti Hirlap“ 263-ik számában szó szerint hozza „Márkus Zsiga polgártársunk a német császár kíséretében?!“ című mult számú közleményünket ezen bevezetéssel: „A holdog Selmeczbánya kies városát nem nagyon bánthatják nagy események, mert a „Selmeczbányai Hetilap“ legutóbbi számában az alábbi szenzációs hirt olvassuk.“ — Hogy kies városunkat csakugyan nem nagyon bántják a nagy események, ebben az országszerte kedvelt, kitűnően szerkesztett „Budapesti Hirlap“-nak feltétlen és rendíthetetlen igazsága van. De hogy, a midőn a fővárost oly nagy események bántották, mint a német császár és királyunk látogatása és ennek ünnepei, a „Budapesti Hirlap“ mégis egy vidéki lap, a mi lapunkból átvett közleménnyel is tölti meg hasábját, ez minden esetre csodálatos és csak köszönetre kötelez le bennünket.

— **Bakabányai hírek.** Tűz volt e hó 15-én Bakabányán, szerencsére nem bent a községben, hanem azon kívül. Cziglian János ismert kereskedőnek s földbirtokosnak pajtája égett le s csak a szélcsendnek és a tűzoltóság buzgalmának köszönhető, hogy nagyobb baj nem történt; a kár így is meghaladja a 2000 frtot. A felhalmozott nagy mennyiségű takarmány valamint a gazdasági eszközök biztosítva voltak. A tűz keletkezésének okát nem lehetett megállapítani, de igen valószínű, hogy gyújtogatás műve s messzemenő intézkedések lettek megetté az esetleges gyújtogató kézrekerítésére. — **Gondatlanság.** F. hó 21-én Maczák Samu kőmives Siket Pál házában dolgozva, beszélgetés közben említé, hogy milyen jó az, ha van az embernek fegyvere, mellyel vagyonát az esetleges tolvajok ellen megvédeheti. Siket erre azt mondá, hogy

Messze-messze űzte sorsa, külszországba vándorolt. Utjában kórházba került, meghalt. Leánya megsíratta, majd megrepedt a szíve! Sokáig űlt a sirtetőn, mellette a hárfá feküdt. Ez volt egyetlen öröksége, édes anyja megtanította, hogyan keresheti meg vele mindennapi falatját. A gonosz emberek itt sem hagyták nyugodni, elkergette a temetőcsősz. — Mit csavarogsz itt? menj tovább! — förmedt reá.

Az árván maradt leányka megcsókolta anyja sirjának keresztjét, egy darab hantot kendőcskéjébe kötött, anyja hordozta benne az imádságos könyvét, de halálos ágyán azt kívánta, tegyék a könyvet a koporsóba, sokszor megvigasztalódott, ha imádkozott belőle — s aztán megállt a temető kapujánál, négy felé vitt az ut: melyikre lépje? Mindegy, se erre, se arra nincs senkije! Inkább amerre nem látja, nem háborgatja senki ha könynyezik; ahol nem találkozik senkivel, hiszen még most is remeg, midőn a temetőcsőszre gondol, mit csavarogsz itt? ... Csak messze, messze a városról!

Nagy vidéket bejárt féltett örökségével: hárfájával, a jó lelkek meg is szánták néha, dobtak is rá egy-egy darab rongyot. Ha tartóztatták valahol, dehogyan maradt soká, attól félt, hogy itt is csufolni fogják, mint falujában; attól félt, hogy itt is ráival valaki: mit csavarogsz itt! ...

Csikorgó hideg téli délután van. A hó is kezd szállingózni. De jó azoknak, kik meleg bundába takarogtatják tagjaikat; vagy fűtött szobában tölthetik idejüket! A vendéglőből élénk zaj hallatszik, farsang vasárnapja van. Épp bála készülnek. A termék ablakai még nyitva állanak, hogy jól ki legyen szellőztetve. A falak izléses füzérekkel ékesítvék, a plafondon hatalmas csillár csüng, már gyújtogatni is kezdik. Mily gyönyörűen verődik vissza az ezernyi láng a falakon függő tükrökben. Csengő szánok repülnek végig az utcán, a bundákba bagyulózott arcok kíváncsian tekintenek

bizony neki is van pisztolya s ezt mindig töltve tartja, hogy véle nemcsak személyét, hanem gyümölcsösét is védelmezhesse. Erre kihozta a pisztolyt s a kamrában, ahol a beszélgetés folyt, elsütötte. Maczák ezután tovább látott a munkájához, de alig, hogy elfordult, eldőrdült a másik lövés s őt fején találta. A töltés Maczák halantékát, illetve koponyáját találta s a rögtön orvosi segélynek köszönhető, ha életben marad. Siket Pál, ki a gondatlanságot elkövette, őrizet alá helyezték, hogy esetleg magában kárt ne tehessen.

— **A selmeczi tisztasági szabályrendelet 14. §-a szigoruan** tiltja a sertéstartást a város területén belül. Hogy mily szigoruan lesz ez betartva, arra igen felvilágosító fényt vet Fodor József városi állatorvos panaszja, melyet alább közölni helyénvalónak tartunk. Tudjuk, hogy már 1896. augusztushavában elhatározott, hogy a gyepester lakásának környékén állítassanak fel a sertések tartására szolgáló ólak. Lásuk, mily erélyes gyorsasággal left e határozat végrehajtva. Már egy év leteltével, 1897. évi július havában kiküldetett egy bizottság a kiszemelt terület megtekintésére s e bizottság megállapította, hogy a kiszemelt terület — alkalmatlan s hogy újabb bizottság küldésék ki más hely kiválasztására; kilátásunk van tehát rá, hogy egy újabb év leteltével, tehát már 1898-ban talán azt a másik helyet is célszerűtlennek fogják találni s újabb bizottság fog kiküldetni; nincs kizárva, hogy ez szép láncolatban tovább is, éveken át így fog menni, s a tervezett ólak szépségesen megmaradnak tervezetnek a papíron; addig is a sertéseket egész fesztelenül a városban tartják itt is, ott is, daczára annak a szigoru 14. §-nak, elannyira, hogy némely, mint például a Fodor József házában földszintjén 250 frtért kiadó lakás üresen marad, mert a tözsomszedságban való tömeges sertéstartás által dúsan fejlődő illat miatt a lakók ott nem maradhatnak. Mint bennünket Fodor József biztosított, ő el van határozva, hogy ama 250 frtos kiadó lakásában tyukaszafot fog berendezni; hadd szaporodjanak a városban az infernalis illatokat terjesztő intézetek; és bizony, azt senki fia meg nem tilthatná neki, ha hallgatag elnézik mindenütt a sertéstartást, daczára a 14. §-nak.

— **Veszélyes átjáró ház.** A főtéren lévő Mihalik-féle, két emeletes épület tudvalóvleg átjáró házat képez a főtértől az ezüst utcába. A közlekedés arra nem is egészen élénktelen, de ez idő szerint nem ajánljuk senkinek, kinek testi épsége kedves, hogy arra alkonyatkor, vagy épen a sötétség beálltával járjon; mert az udvar közepén lévő kanális földel egészen rothadt állapotban van, úgy, hogy a mély kanális voltaképen fűdetlen és ha abba balsorsa következtében beleesnék valaki, nemcsak esonljait törheti, de életét is vesztheti. Ajánljuk e körülményt a rendőrség szigoru figyelmébe.

— **Színészet.** Sok idő multával végre nekünk is jut egy jó szintársulat. Október 3-ikán, a Semberytéremben megkezdí előadásait Kiss Pál színigazgató, jól

fel a tánczterem felé. Egy-egy rendező a csengő zajára az ablakhoz rohan, s ha a szánon ülőben ismerősére talál, élénk gesztikulációval köszöntik egymást. Lassan bezárják az ablakokat, s a vastag damasztkfüggönyök eltakarják a világot. A rendező urak könnyebben lélegzenek. Kiki cigarettára gyűjt, kiadják a felfogadott szolgálknak az utolsó parancsot s azzal távoznak, hogy az elite közönséghez illően alakítsák át magukat.

Alig telik másfélóra, jönnek a vendégek. Mind hangosabbá lesz a folyosó, a zaj ki-kicsap az udvarra, hol a hivatlan kíváncsiak fejei és fülei tolokodnak egy-egy vendég megpillanthatására. Mit törődnek ezek a hideggel? Ha fáznak, ott a söntés, néhány percze beszaladnak s ujra elfoglalják figyelő helyeiket.

Már megkezdődött a táncz. A zene bájos akkordjai megrezegtetik a sziveket, lázas pir vonja be a viruló leánykák arcocskáit, kiki lesi, mikor jön már „Ő“ vagy egyáltalán valaki tánczra hivni. S az édes merengésnek engedve át magukat, lejtének tova a sikamlós parketten. A parfüm bódító illata, a lázasan dobogó szív, a búbajos zenehangok, az édes bókok — mind-mind oly kellemes harmóniába vegyülnek — Sohse halunk meg! rikkantja a fiatalság. S a jókedv mámorában megfeledkeznek mindenről, mi a prózai élethez tartozik.

Mit törődnének ők most azzal, ha meg is tudnák, hogy ott kint az udvaron, a félszerben egy szegény teremés ez órában, e pillanatban a halállal küzd! ... Délután még sorba vette a házakat, itt is, ott is játszott az édes anyjától örökölt hárfáján. Énekelt mellé szomoruan, búsan, dobtak is neki valamit úgy félállon. Amint beesteledett, nyugvó helyről kelle neki gondoskodnia. Nyáron a zöld gyepe valamely félreeső helyen, a bokor sűrű ágai menhelyül szolgáltak, télen egy-egy jószívű család konyhájában, néha szobájában húzta meg magát, legrosszabb esetben a vendéglők istálló-

szervezett 40 tagból álló dráma, operett és népszínmű társulatával. Melegen ajánljuk ezt a közönség pártfogásába, annál is inkább, mert csak rövid ideig, egy hónapig, lesz szerencsénk Kiss Pál társulatát körünkben láthatni, mert az, mint a szépség szintársulata, november elejével már Lőcsén kötelező játszani. Kiemeljük, hogy a társulatnak saját nagy zenekara és kitűnő magántáncosnője is van. A társaság kiválóbb tagjai: Lónyai Piroska, operette primadonna, Tomori Melissa, koloratur énekesnő, D. Kovács Kornél, vígjátéki szende, Berzsenyi Margit, drámai szende, N. Nagy Mari, anya, Kiss Pál igazgató, tenorista, Vágó István, operettebuffó, Demény Albert, hős, tragikus, Ráskay Sándor, komikus, Gyárfas Ödön, operettebariton, szerelmes, Krasznay Andor, bonvivant, Nagy Pista, operettetenor, stb. stb. Reméljük és hiszük, hogy városunk lelkes és hazafias közönsége e jó hírű, kitűnő erőkből álló szintársulatot melegen és élénken fogja pártolni. Hiszen a színész, a magyar színész a nemzet napszámosa, ki megmunkálja a nemzeti érzés talaját, s bele veti a honfiézés magvát; a nemzet apostola, ki dicső bár, de tövises pályán haladva, az élő szó tűzével hirdeti az édes hazai nyelv kultuszát. Nem szabad felednünk soha, hogy a magyar színész volt az, ki az elnyomás nehéz napjaiban bátran és lelkesen lobogtatta a magyar szó zászlaját, s új erőre, kitartásra, új életre biztatta, lelkesítette a haza fiait, leányait. Ne tekintsük tehát a színházat pusztán szórakozás helyéül, de tekintsük azt a nemzet egyik templomául, mely az édes magyar nyelvnek van szentelve, s melynek papjai és papnői megérdemlik már ezért is a babérkoszorút. Meg vagyunk róla győződve, hogy városunk lelkes hölgyei magukévá teszik a színészet ügyét, s megteszik azt, — hiszen mi volna lehetetlen nekik?! — hogy a színészek, a nemzet apostolai, itt otthont találjanak e rövid hónapra.

— **Gyanus megbetegedések.** Laczo Dániel az alsó ág. ev. népiskola tanítója, tegnap szombaton jelentést tett a rendőrségnél, hogy tanítványai között valami hólyagos, kiütéses betegség lépett föl, mely betegséget eddig négyen kaptak meg. Ő azt hiszi, hogy valami himlőjárvány lehet e kiütés. Rendőrségünk nyomban megtartotta a rendőrorvosi vizsgálatot, melynek eredménye az, hogy dr. Tandlich Ignác tb. főorvos csakugyan a himlőt konstata. Az iskolát jó volna bezárni.

A természet újja ébredése. Kezdtünk panaszkodni, hogy beköszöntött a kellemetlen ősz s Bakabányáról ime értesítenek, hogy a fák újból hajtának, mint a hozzánk beküldött körtefavirág is mutatja, mely szerkesztőségünkben meg is tekinthető. A régi példabeszéd is mondja, ha a fák ősszel virágozni kezdenek, hosszú s szép tartós ősz várható. Kellene is, mert a gazdáknak igen sok munkájuk van, s ha idejében meg nem tehetik ezt, esetleg megint ki lesznek téve olyan satnya termések mint volt.

— **Meghalt a lutri.** Tegnap volt a magyarországi kis lutri utolsó huzása Budapesten; sok lutris

jában pihent. A gonosz sors ma is ide kényszerítette. De ma az idegenek kocsisai azt is tultömték, hozzá olyan trágárul viselték magukat, hogy ártatlan lelke undorral menekült körükből. Így jutott a félszerbe. Éhesen, elfáradtan, elkeseredve hajtotta le a fejét a pihenésre, vankosul csomó szalmát gyűrt alá, kezeit keblére szorítá, egész testét összegomolyította, hogy lehelletével némi meleget nyújtson hidegtől remegő tagjainak.

Mily borzasztó ellentét fent és lent! Ott a kitörő jókedv, — itt a szenvedés; ott az élveznek felesleg — itt a nélkülözö gyötrő kínjai! És nincs egyetlenegy sem, kit a gondviselés arra érdemesítene, hogy a szerencsétlen teremtésről valahogy tudomást szerezze! Nincs, nincs arra érdemes! Talán az Ég is tudja, hogy az ember boldogsága közepett könyörtelen? . . .

Álom jött szeméire. Olyan lágyan olyan fájón rebegték elzárult ajkai azt a szép nótát, mit oly szívrepesztőn tudott kísérni hárfájának csábos hangjaival:

„Álmaimból felriadva
Zord téli éjszakán,
Hivlak, kereslek mindenütt,
Én édes jó anyám.

Anyám, anyám! jöjj el hozzám
Egy csendes éjszakán,
Oly jó lesz ott lent pihenni
A sirnak pamlagán“ . . .

Hattyúdálát álmódta.

Másnap megdermedten találták. Próbálgatták éleszeni, de mind hasztalan. A községi halottas házba vitték. Eltemették. A harangok nem zúgtak felette, pap nem kísérté ki, a megfagyott göröngyök kiméletlenül ütődtek gyalulatlan koporsójához; nem volt ki megkönyezze, megszanja a szegény hárfás leányt.

Sári és álmoskönyvcsináló keserves keservére. Már most hiába álmodik az ember számokról, hiába betűzgeti ki, hogy friss cipő: nyereség, 24. 45. 57. Az mind füstbe ment, s ezernyi ezer csalfa reménnyel lesz szegényebb az emberiség; nincs több lutri, ne is legyen! requiescat in pace!

— **Szappangyár Steffultón.** Új iparágat lendített meg Ertl Vilmos polgártársunk Steffultón: szappangyártást. Megjegyezzük, hogy nemcsak közönséges mosó szappant állít elő, de különféle pipere szappanokat is, melyek mind igen kitűnőknek bizonyultak, s a mi fő olcsók főraktár és árusítás, mint halljuk, Takáts Miklós üzletében lesz. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

NYILTÉR.*

Nyilatkozat.

Krausz Vilmos György úr a „Selmezbányai Hetilap“ 38. számában általam közzétett nyilatkozatra a „Selmezbányai Híradó“ 38. számában válaszolva azt állítja, hogy én őt, illetőleg cégét alaptalanul megtámadtam, miért is ellenem a sajtó ügyi megtorló eljárást veszi igénybe. Minthogy senki iránt igazságtalanságot gyakorolni nem akarok, s azon feltevést sem engedhetem meg, hogy én bárkit is alaptalanul megtámadnék, készletve érzem magamat a következők közzétételére:

Tény, hogy a városi erdőmester irodájában alkalmazva volt erdősuhancz alig egy hó lefolyása alatt Krausz V. Gy. úr üzletében hihetetlen mennyiségű gittet, tollkést, gummit, sőt állványt megrendelt, mely tárgyaknak a megrendelési könyvecskében szereplő vételárát készpénzben vette fel, még pedig az erdőmesteri könyv szerint 207 frt, 35 krt, a mérnöki könyv szerint 135 frt 50 krt összesen 342 frt 85 krt mely pénzüsszegnek egy részét Krausz V. Gy. cég üzletvezetője, Szlujka Pál, kereskedői nyereség címén visszatartotta, a többi pedig az erdősuhancz elköltötte. E cselekmény valóságát az ez ügyben megindított vizsgálat folyamán úgy az erdősuhancz, mint Krausz Vilmos úr üzletvezetője beismerte, s a ki ebben kétkedik, az a jegyzői hivatalban őrzött iratokból a tényállásáról biztos meggyőződést szerezhet. De ha ez való, akkor a következő kérdéseket vetem fel, melyekre a választ a részrehajlattan közönség ítéletére bízom.

Vajjon nem tűnhetett-e fel a „27 év óta fennálló s jó hírnévnek örvendő cégnek“ a megrendelt áruk szokatlan nagy mennyisége, s régi kereskedői gyakorlata alapján nem tudhatta-e, hogy egy hivatalnak egy hó lefolyása alatt oly sok gitt-, gummi-, tollkésre stb. szüksége nem lehet? Ha ezt tudta s ha a nagy megrendelés feltűnt, a mint hogy feltűnnie is kellett, hogy van az, hogy Krausz V. Gy. úr üzletvezetője az erdősuhancz kivánságának eleget tett, s neki a megrendelt áruk pénzértékét bizonyos hányadok levonása mellett kiszolgáltatta?

Nem gondolhatta-e meg, hogy ez esetben egy meggondolatlan, könnyelmű fiatal emberrel áll szemben, kinek kérését teljesítve, egy következményeiben nagyon súlyos bűncselekmény (a tisztí ügyész jelentése szerint sikkasztás, csalás, magánokirat hamisítás) elkövetésére szolgáltat alkalmat s a kereskedői céget terhes gyanuba keveri?

Kérdem továbbá, lehet-e ily körülmények között azt mondani, hogy nyilatkozatom alaptalan támadás volt s az ellenem indítandó sajtóper a már megtörtént s kiderített fényt meg nem történté változtatja?

A sajtópernek különben sem feladata, hogy bűncselekményeket derítsen fel, s kérdem, hogy a sajtóper által igazolva lesz-e Krausz V. Gy. cégnek fenn elsorolt, bebizonyodott s kétségtelen tényeken alapító eljárása?

Mindezen kérdéseket a tárgyilagosan ítélő olvasó közönséghez intézem, álláspontom igazolására felhozom még, hogy a városi tisztí ügyész a polgármesterhez intézett s a törvényhatósági bizottsági közgyűlésen felolvasott jelentésében azt javasolja, hogy Krausz V. Gy. cég értesíttessék, hogy a megingott bizalom folytán addig, míg a gyanút magáról el nem hárítja, nem lehet többé a városi közönségnek szállítója. S ezzel kapcsolatban a mult számban megjelent nyilatkozatomból kifolyólag ki kell jelentenem, hogy a mai napon a polgármesternek egy határozatát vettem kezemhez, mely elrendeli, hogy ezentul a vásárlások Marschalko Gyula kereskedő cégnél eszközöltesse.

Az okok ennyi halmaza mellett lehet-e azt állítani, hogy én Krausz V. Gy. kereskedő céget alaptalanul megtámadtam? De ha mindez nem volna elég, teszek még egy ajánlatot. Nevezzen meg Krausz V. Gy. ur Selmezbányai összes bejegyzett kereskedői és iparosai közül csak egyet is, ki a fent elsorolt s az erdősuhanczszal tanúsított s bebizonyodott eljárást helyeselné s korrektnek tartaná, s ha ezen egy

* E rovat alatt közöltékért nem felelős a Szerk.

kereskedő vagy iparos nyilvánosan elismeri, hogy hasonló körülmények között ő is úgy járt volna el, mint Krausz V. Gy. úr üzletében eljárta, akkor én Krausz V. Gy. ur üzletéről minden szépet és jót elismerek s kinyilatkoztatom, hogy felfogásom a kereskedői felfogással ellenkezik s a támadásért sajnálatomat fejezem ki.

Tehát nevezzen meg Krausz V. Gy. ur csak egy ilyen kereskedőt vagy iparost, akkor szent a béke, — de ha nem tud megnevezni? . . .

. . . Nos, hát akkor se tartson semmitől Krausz V. Gy. ur. Én e kis városból, hová nem jó csillagzatom vezetett, néhány nap mulva végképen eltávozom, természetesen, hogy ügyeivel törődni nem fogok, Krausz V. Gy. ur cirkulusait nem zavarom; miattam maradhat Krausz V. Gy. ur ezután is városi szállító s bérlő, fogyasztási adó kezelő, városatyja, tiszteletbeli árvaszéki ülnök, kortesvezér stb. sőt a közügyek terén szerzett érdemeiért előbb-utóbb fensőbb kitüntetést is nyerhet.

Selmezbányán, 1897. szeptember 25-én.

Huberth Andor.

Nyilatkozat.

Huberth Andor városi mérnök a „Selmezbányai Hetilap“nak ide 38. számának nyílterében cégemről azt állítja, hogy egy sikkasztó suhanczszal összejártam.

Köztudomásulag ezen állítása a mérnöki és erdőmesteri rendelő könyvecské körül tapasztalt és az erdősuhancz által elkövetett és máris kiderített szabálytalanságokra vonatkozik, melyekre nézve az e hóban tartott törvényhatósági közgyűlés a bünyfenítő eljárás megindítását eljettette, de ezzel egyuttal előttem is elzárta az utat, hogy cégemet teljes mértékben tisztázthassam az ellene emelt vádaktól és cégemnek a közgyűlés által is kétségbe vont megbízhatóságát helyreállthassam.

Én tehát mint egy már 27 év óta fennálló és jó hírnévnek örvendő kereskedelmi cégnek főnöke, nem választhatok más utat ezen alaptalan támadással és gyanúsítással szemben, mint hogy nyilatkozó Huberth Andor városi mérnök ur ellen a sajtó ügyi megtorló eljárást indítom meg, metynek befejezéseig kérem a t. ez közönség szives türelmét.

Selmezbánya 1897. évi szeptember hó 21.

Krausz W. Gy.

A feketék.

Ott, hol rend van s jó jégverem,
Hol az arany bőven terem,
Hol az utak kitűnőek,
S az emberek nagyra nőnek;
Hol a vasut garral robog,
S közlekedés könnyű dolog;
Hol a „villák“ szaporodnak,
S rendjelek csak egy polyognak,
Hol rendőr is vagyon elég:
Ott történt meg, pedig nem rég.

Könyvecskével játszadoztak;
Gitt, kést, állványt ehhez hoztak;
S hogy a játék teljes legyen,
Tintával is játsztak szépen. —
A sok állvány, gitt, kés, tinta —
— Játékszernek csupa finta —
Végre magát jól megunta
S a játékot megbosszulta. — —
Összekaptak a legények,
S egymásra tintát kenének;
Ugy, hogy oly feketék lettek,
Hogy egymásra nem ismertek.
Feketével egymást kenték,
A késeket csak úgy fenték;
S kenésétől a tintának
Már oly feketék valának,
Hogy suviksz a szerecsén is
Ehhez képest . . . és im mégis . . .
Amint egymást felismerték,
Magukat nem kengették.
S így ők most már nem feketék;
Lemosta a — *vízvezeték.*

HIRDETÉSEK.

1897. évi 2038. szám.

Szén szállítási hirdetmény.

A szélaknai m. kir. bányahivatal alá tartozó üzemágak számára szükséges az 1897. év folyamán 5000—6000 tonna kőszén, illetőleg 8000—10.000 tonna barna szén.

a) A szállítási vállalkozók felhivatnak, hogy 50 krros bélyeggel ellátott ajánlataikat „Szén szállítási ajánlat“ felirattal az ajánlatra ragasztott bélyeget keresztül írva folyó évi november hó 15-ig a szélaknai bányahivatalnál nyújtsák be.

b) Az ajánlatban betű és számokkal világosan kitüntetendő az ár helyt Hegybánya vagy helyt a selmezbányai vasúti állomáson és pedig külön-külön

az akna és a diónagyságu szénre, továbbá az ajánlatban határozottan kiteendő, hogy a felajánlott kőszén melyik hazai vagy külföldi bányában termeltetik.

c) Továbbá világosan kiteendő, hogy a szén klgija hány klgm. vizet képes elgőzíteni.

d) A szén érték minden hó végével megtérítették és a szállítónak (ez iránt beadott számla és nyugtatója ellen) a pénzösszeg is a következő hó első két hete alatt a selmeczbányai kir. bányakerületi főpénztárnál kiutaltványoztatik, köteles lévén a szállító az érdembe hozott összegről kiállított nyugtán a nyugta bélyeget és jogügyleti illetéket a bélyegszabályok 9 és 10 díjtételei, valamint az 1881. évi XXVI. t.-cz. 6 és 10 §-ai értelmében viselni és leróni.

e) Az ajánlott árak az egész 1898. évre érvényesülnek.

f) Ismételtelen meg nem felelő szénzállítást illetőleg a kir. bányahivatal fenntartja magának a jogot, hogy a vállalkozó minden további meghallgatása nélkül az ő veszélyére megfelelő minőségű és mennyiségű szenet máshonnan beszerezhet.

g) A selmeczbányai nagytekintetű m. kir. bányagazgatóság fenntartja magának azt a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül bármelyiket elfogadhassa, vagy pedig az ajánlatok mindegyikét el is utasíthassa.

h) Végre tartozik a vállalkozó kijelenteni, hogy a hirdetményben foglalt feltételeket ismeri és azokat magára kötelezőknek elfogadja.

Szélaknán, 1897. évi szeptember hó 20-án.

M. kir. bányahivatal.

Órás-üzlet megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a **Deák-Ferencz utcában lévő takarékpénztári**, (Flemming féle ház) épületben

Órás-üzletet

nyitottam, melyben elfogadok mindennemű órajavításokat és azokat kívánatra magán házakban is teljesítem.

Sok évi, több városban szerzett tanulmányaim lehetővé teszik, hogy feladatomban képes vagyok teljesen megfelelni.

Üzletemben, nagy választékban **fali és zsebórák is kaphatók.**

Pontosság, reális munka és olcsó árak mellett oda fogok iparkodni, hogy a t. cz. közönség teljes megelégedését kiérdemelhessen.

Tisztelettel kérem tehát mint e város szülőtte, hogy kezdő vállalatomat s illetve üzletemet nagyrabecsült párfogásába venni kegyeskednék.

Mély tisztelettel

OCHTENDUNG KÁROLY,

órák.

1897. évi 2038. szám.

Anyagszállítási hirdetmény.

A szélaknai m. kir. bányahivatal (u. p. Hegybánya, Hontmegye) alá tartozó üzemeknek szüksége van az 1898. év folyamán alább felsorolt anyagokra, melyeket ajánlati uton beszerezni kíván és pedig:

1. Kőolaj	12000 kg.
2. Robb-papír	15000 iv
3. Faggyu	2000 kg.
4. Gépolaj	12000 "
5. Czement	15000 "
6. Zsindely	500000 db.
7. Padlószeg közönséges	70000 "
8. " közép	50000 "
9. " kettős	30000 "
10. Lécpszeg közönséges	30000 "
11. " kettős	50000 "
12. Zsindelyszeg	800000 "
13. Sinszeg	4000 kg.
14. Vashuzal	6000 "
15. " horganyozott	4000 "
16. Aczéll-huzal	15000 "
17. " -horgany	2000 "
18. Maralapát	500 db.
19. Kapa	500 "
20. Lemezteknő	1000 "
21. Ökörbőr	700 kg.
22. Kender, finom és közönséges	1000 "
23. Borkő	300 "
24. Poris	600 "
25. Szűrposztó	150 mtr.
26. Salétrom	100 kg.

A 23., 24., 26. tételekre megjegyztetik, hogy csak egynemű, tiszta anyag fogadtatik el s azért azt a vegyelemző hivatal időközönként megvizsgálja.

27. Vas- és folytvas-sodrony szállító kötelekhez (2—31. sz.) csak a legjobb minőségben, a legjobb stíriai vagy angol anyagból, hordképessége 60—65 kilogramm m. m² 50 q.

28. Szabadalm. tégelyöntött aczélsodrony, csak a legjobb minőségben, 120—130 mm² hordképességgel és megfelelő szívósággal (4—25 sz.) 150 q.

29. Horganyozott sodrony vas és aczélből, fenntebb említett hordképességgel 2—31 sz.) 40 q.

Szállítási feltételek:

1. A szállítási vállalkozók felhivatnak, hogy 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlataikat, a felragasztott bélyeget keresztül írva, anyagmustrával ellátva, lepecsételve s ezen felirattal: „ajánlat anyagszállításra“ folyó évi november hó 15-éig a bányahivatalnál nyújtsák be.

2. Világosan kiteendő; hogy az anyag összességére-e, vagy csak egyes és mely anyagokra tételik ajánlat.

3. Az ajánlott árak, melyek szám- és betűkkel világosan kitüntetendők, a selmeczi vasuti állomáson leadva, csomagolással együtt értendők.

4. Csak a legjobb minőségű anyagra teendő az ajánlat és csak ily anyag fog átvétetni; meg nem felelő anyag a vállalkozónak rendelkezésre bocsátatik, ez okból az átvevő az anyag átvételéig semminemű kezesseget nem vállal, még azon esetet sem véve ki, ha az anyag az átvétel közben megrongáltatnék.

Az anyag végleges átvétele csak a selmeczbányai kir. szertár rakhelyiségében történhetik.

5. A fenti anyagmennyiségek csak megközelítő, ez okból a szállító az általa ajánlott árak mellett esetleg nagyobb vagy kisebb mennyiségek szállítására is van kötelezve.

6. Valamennyi anyag szükséghez képest, de minden esetben nagyobb mennyiségben, lehetőleg egész vasuti kocsirakományokban fog megrendeltetni.

7. Az anyagérték a rendelt anyag átvétele után 14 nap alatt a selmeczbányai m. kir. bányakerületi főpénztárnál 2 % Sconto levonással térítettik meg, — köteles azonban a vállalkozó vállalata folytán érdembe hozott összegekről kiállított szabályszerű számlákon, vagy nyugtákon a nyugtabélyeget és jogügyleti illetéket a bélyegszabályok 9. és 101. díjtételei, valamint az 1881. évi XXVI. t.-cz. 6 és 10 §§-ai értelmében viselni és leróni.

8. Az ajánlott árak az egész 1898. évre érvényesülnek.

9. Ismételtelen meg nem felelő anyagszállítást illetőleg a kir. bányahivatal fenntartja magának a jogot, hogy a szállító minden további meghallgatása nélkül az ő veszélyére megfelelő minőségű és mennyiségű anyagot máshonnan beszerezhet.

10. Óvadékképpen tartozik az ajánlattevő a felajánlott anyagértékének 10 %-át készpénzben ajánlatához csatolni. Ezen óvadék, ha az ajánlattevő minden kötelezettségének teljesen megfelelt, a selmeczi kir. bányakerületi főpénztárnál az év végén szolgáltatik ki.

11. Az ajánlattevő tartozik az ajánlatban határozottan kijelenteni, vajjon saját gyárában, vagy műhelyében fogja-e a cikkeket előállítani, vagy pedig azokat másnak gyárából, vagy műhelyéből szerzi be; ez utóbbi esetben azt is köteles világosan kijelenteni, hogy mely hazai, vagy külföldi gyárból szerzi be a cikkeket, illetve azoknak egyes részeit. Ezen kijelentés az ajánlattevőre feltétlenül kötelező és a mennyiben ettől eltérne, a szállított árúk rendelkezésére bocsátatnak és a 9-ik pontban foglalt eljárás fog alkalmaztatni.

12. Csak ezen szállítási feltételeknek megfelelő ajánlat vétetik tekintetbe, miért is az ajánlattevő kijelenteni tartozik, hogy a pályázati hirdetményben foglalt feltételeket ismeri és azokat magára nézve kötelezőknek elfogadja.

13. A selmeczbányai nagytekintetű m. kir. bányagazgatóság fenntartja magának azt a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok mindegyikét el is utasíthassa.

14. A jelenleg használatban lévő anyagok mustrái a kir. bányahivatal helyiségében bármikor megtekinthetők.

Szélaknán, 1897. évi szeptember hó 20-án.

M. kir. bányahivatal.

Szives figyelmébe

hozom az őszi idény beálltával a mélyen tisztelt közönségnek, hogy a **halászi (haniki) első magyar agyag, eserép és kályhagyár kitérőnek bizonyult gyártmányait** már 5 év óta raktáromon tartom a régi városi épületének egyik bolti helyiségében.

Megrendeléseket elfogadok főüzletemben melyben vas kályhák és takaréktűzhelyek is felette jutányos árban kaphatók.

A cserép és vaskályhákat, valamint a vas takaréktűzhelyeket is kívánatra házban fel is állítatom.

Kiváló tisztelettel Csiba István.

AVISÓ!

Bevásárlási utamból visszaérkezvén van szerencsém a nagyrabecsült vevő közönséget arról értesíteni, hogy

a terasson, az alsó-gyógytárral szemben lévő

központi áruraktáramat

mindenféle, az évadnak megfelelő modern és finom izlésű, őszi és téli árakkal (comme il feaut) felszereltem és azokat jutányos árban árusítom.

Csodás olcsó áron kaphatók nálam: finom kivitelű **gráci, mode loden-havelokkok**, legújabb divatu **Ulster-Mencsikoff** és **felöltők**, férfi, fiu és gyermek kül- és belföldi szövötből készült **ruhák** a la mode française. Továbbá **utazói és utazó bundák**, mindenféle valódi **karlsbadi** és **bécsi cipő** árak, azonkívül **fehérnemű**, u. m. **ingek, gallérok, kélzélők** stb., valamint **gráci és tiroli lágy és kemény loden és nemez kalapok, utazó bőrdöngök** stb. stb.

a legnagyobb választékban.

Főtörekvésem mindig odairányul, hogy a t. vevő közönség bizalmát minden tekintetben kiérdemelhessen.

Kérve becses támogatását maradok kiváló tisztelettel

SINGER IGNÁCZ,

a központi ruhaesernok tulajdonosa

(Terasson, Urban-féle házban, az alsó gyógytárral szemben.)

The Continental Bodega Company
Valódi hamisítatlan külföldi borok

• Portbor.
• Sherry.
• Madeira.
• Marsala.
• Malaga.
• Tarragona s. a. l.
Legjobb bevásárlási forrása

Raktár:
ERNST * * ZSIGMOND
úrnál 2—20
Selmeczbányán.

E kitűnő borok pohárka számra

Tuschl Gusztáv
selmeczi cukrásznál is kaphatók.

Szép bolti helyiség és hozzátartozó lakás
december 1-től bérbeadó.

A Deák Ferencz-utcában lévő Ochtendung-féle ház egyik (most Schusztler M. cipész által bérelt) bolti helyisége a hozzá tartozó lakással együtt már f. é. december 1-től bérbeadó. Bővebbet a háztulajdonosnál:

Ochtendung Ignácznál.

32048. szám./III. 1877.

Árverési hirdetés.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterium f. évi augusztus hó 26-án 69099. sz. a. kelt rendelete következtében közhírré tétetik, hogy a kir. kincstár tulajdonát képező selmeczbányai 62. sz. tjkönyvben foglalt ezelőtt sóháza, most a cipőgyár elhelyezésére szolgáló épület tömb — s beletelek 8000. szával: nyolczezer forint kikiáltási ár mellett f. évi október hó 30-án délelőtt 10 órakor alulírott kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében nyilvános árverésen el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át azaz 800 forintot készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban az árverés napján a kiküldött bizottság kezébe letenni.

A kitiizott árverésen a fentebb jelzett épület és telektömb a kikiáltási áron alul nem fog eladatni.

A legmagasabb ajánlattevőre nézve a tett ajánlat azonnal kötelező, — a kincstárra nézve pedig a megkötendő jogügylet csak a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterium jóváhagyása után válik jogerejűvé. Vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben, és pedig az elsőt: az árverés napjától számított 30 nap, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60. és a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után, az árverés napjától számítandó, 6% kamatokkal együtt a selmeczbányai kir. adóhivatalba lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitiizott időben eleget nem tenné, az általa megvett épületre a vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés fog kiírtni.

Léván, 1897. évi szeptember hó 9-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

I. magyar királyi szabadalmazott osztálysorsjáték

A magyar kir. osztálysorsjáték
50.000 nyereményének
jegyzéke.

A legnagyobb nyeremény a játékterv 9. §. szerint:

1.000,000 korona.
Egy millió

A nyeremények különleges beosztása a következő:

Nyeremények	Korona
1 á	600,000
1 "	400,000
1 "	200,000
2 "	100,000
1 "	90,000
1 "	80,000
1 "	70,000
2 "	60,000
1 "	40,000
5 "	30,000
1 "	25,000
7 "	20,000
3 "	15,000
31 "	10,000
67 "	5,000
3 "	3,000
432 "	2,000
763 "	1,000
1238 "	500
90 "	300
31700 "	200
3900 "	170
4900 "	130
50 "	100
3900 "	80
2900 "	40

50000 nyeremény és jutalom 13.160,000 kor. összegben, mely 6 osztályban sorsoltatik ki.

Az 1897. év február hó 27-iki törvény szerint a kis lutri megszűnik és ezen osztálysorsjáték által pótolatik. Németországban ezen nemű sorsjátékok már 100 év óta fennállnak és az illető sorsjegyek eladattak. Nálunk Magyarországon is emelkedik iránta az érdeklődés, mert a sorsjegyek legnagyobb része biztos kezekben van. Nemsokára ilyenek csak ráfizetéssel lesznek kaphatók. Azért ajánljuk, hogy a vétellel ne késsünk.

A magyar osztálysorsjáték áll:

100.000 és **50.000**
eredeti sors- és pénznye-
jegyből ményből.

A nyerési esélyek oly előnyösek, hogy az eddigi kis lutri vagy egy igérvény vétele ezzel nem is hasonlítható össze. Ily előnyös esélyekkel szemben mindenki nyujtsa kezét a szerencsének, viszonyaihoz képest.

Az összes 50.000 nyeremény a mellette álló nyeremény-jegyzékből látható; ezen nyeremények 6 részben lesznek kisorsolva és a nyerő sorsjegy készpénzben kifizetetik.

A sorsjegyek ára az első húzáshoz:

6 frt egy egész eredeti sorsjegy
3 " egy fél " "
1.50 " egy negyed " "
0.75 " egy nyolczad " "

A húzások a fővárosi vígadó épületében nyilvánosan történnek a m. kir. kormány felügyelete alatt és egy kir. közjegyző előtt. A húzásnál mindenki jelen lehet.

Mi üzlethelyiségünkben elárusítjuk vagy utánvételt, vagy az összeg póstautalványnyi való beküldése ellenében ajánlott levélben elküldjük az eredeti sorsjegyeket. Minden egyes vevő nevét azonnal feljegyezzük és vevőink minden egyes húzás után megkapják a kimerítő sorsolási jegyzéket.

Eichel Sándor özvegye és utódja

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusító,

SELMECZBÁNYA, Kis állatvásártér.**Tudomásul!**

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Trauer Gyula ur volt üzlethelyiségét

ujonnan berendeztem

és azt fűszer, festék és különféle a fűszerkereskedésbe illő árukkal dúsan felszereltem. Különösen bátor vagyok felemlíteni, hogy ezen üzletemet

mindennemű iskolaszerekkel,

u. m. papír, toll, irón, tinta, rajzeszközök, füzetek, jegyzőkönyvek stbivel elláttam és azok ott kitünő minőségben, nagy választékban, igen jutányos árak mellett kaphatók.

De figyelembe véve a n. é. közönség kényelmét is, ezen üzletemben

dohánytözsédét

is rendeztem be úgy, hogy abban a különféle szivarok, szivarkák és dohányneműek árusíttatnak.

Bátor vagyok emlékeztetnie ezen új üzletemmel szomszédos régi üzletemet is, hol úgy mint eddig, ezentul is t. vevőim a legbiztosabb és legkulszabb módon szolgáltatnak ki.

Kérve nagybecsült pártfogását, maradok kiváló tisztelettel

alázatos szolgálja

ERNST ZSIGMOND,

5-10

Nyomatott Joerges Ágost özv. és Fia könyvnyomdájában, Selmeczbányán 1897.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy a legmodernebb igényeknek is teljesen megfelelőleg berendezett

szabóüzletemet

*** Az őszi idényre**

a legdivatosabb, tartósabb és finomabb különféle bel- és külföldi szövetekkel dúsan felszereltem és azok nagy választékban állanak a tisztelt közönség rendelkezésére. A midőn ezt nagyra becsült tudomására hozni szerencsém van, egyuttal biztosíthatom arról, hogy üzletemben minden nemű öltönyök a legújabb és legdivatosabb kivitelben készülnek.

Becsés pártfogását kérve maradok

kiváló tisztelettel

Czemmel György
szabóüzlet-tulajdonos.**Tudomásul!**

A t. cz. közönség becses tudomására vagyok bátor hozni, hogy a Fő-téren az alsó rózsza-utczába vezető lépcsőzet melletti Csernák-féle épület emeletén lévő

férfi szabó-üzletemet

az őszi idény beálltával a legfinomabb és legdivatosabb bel- és külföldi szövetekkel dúsan felszereltem.

Férfi szabó-üzletemben a legújabb divat szerinti tartós és szép kivitelben férfi- és gyermek ruhák, egyenruhák, felöltők, porköpenyek, havellokok stb. készíttetnek.

A mikor köszönetet mondok a tisztelt közönség részéről eddig tapasztalt pártfogásáért, egyuttal kérem, hogy azzal ezentul is megtisztelni kegyeskedjék.

Kiváló tisztelettel **SUHAI PÉTER,**
szabó-üzlet tulajdonos.**Értesítés.**

Bátor vagyok a t. cz. közönséget értesíteni arról hogy Budapesten és Bécsben tett bevásárlási utamból visszaérkeztem és a legújabb divatú őszi és téli

„Párisi-Mode“ kalapokat

magammal hoztam és azok dus választékban a Fő-téren, a Wankovits-féle házban lévő

női és férfi divatárú-üzletemben

raktáron vannak, hol finom bőrkeztlyük, kötött kendők, gyermek-ruhák és cipők, finom fűzők, férfi divat-czikkek úgy mint kalapok, nyakkendők, gallérok, kez-elők, ingek, stb., valamint norinbergi árúk, játék- és piperezerek is nagy választékban és jutányos árak mellett kaphatók.

Női kalapok átalakítása és divatosítása elfogadtatik.

Megköszönve az eddigi nagybecsült pártfogást, kérem azt továbbra is részemre fenntartani.

Kiváló tisztelettel

Herczog M.**Bérbeadó lakások.**

A Zsigmond Vilmos-utczában, egész ujonnan átalakított Daubner-féle házban

több lakás vagy az egész ház kerttel és szatócs bolti helyiséggel azonnal bérbevehető.

Bővebbet megtudhatni

Daubner János vendéglösnél.

Gyár: **Alsó Hámor, Bars megye.**Gyári főraktár: **BUDAPEST, Andrássy-ut 29. (I. em.)****A „SZANDRIK“ ezüstárú-gyár,**

mely az 1752-ben Selmeczbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,

saját vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút, mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket, dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat, mindennemű evő-készletet gazdag választékban, pipere-tárgyakat. stb. stb.